

SÄKENIÄ

Sosialistinen Kuukausjulkaisu
Ilmestyy kuukausittain, Fitchburgissa, Mass., Raivaajan kustannuksella

Toimittaja: YRJÖ HALONEN.

Vakituisia avustajia: Santeri Nuorteva, F. J. Syrjälä, Moses Hahl,
Hilja Länämää-Pärssinen ym.

Published every Month, by Raivaaja Pub. Co., Fitchburg, Mass.

Suomen työläisten voitto

Oli kuin auringonsäde mustassa yössä tieto, että Suomen työläiset ovat saavuttaneet loistavan vaalivoiton. Aikana, jolloin taantumuksen mustimmat vallat riehuvat verissään makaavan ihmiskunnan päällä, aikana jolloin militarismin ja vale-isänmaallisuuden myrkkyy on herpauttanut maailman työläisten yhteistuntoa, aikana, jolloin monessa maassa järjestynytkin työväki on antanut pettää itsensä seuraamaan herrojen tunnuslauseita ja jättämään luokkataistelun sivuun valheellisen "luokkarauhan" tieltä, — tällaisena aikana Suomen toverimme nostivat maasta tallatun punalippumme ja sitä liehuttaen valloittivat ainoan vihollisemme, kapitalistisen järjestelmän, yhden tukipisteen.

Tieto Suomen toverien vaalivoitosta, jonka kautta he, sikäli kun tänne on tietoja saapunut, ovat saaneet ainakin 103 edustajapaikkaa, ei suinkaan tullut odottamatta. Uuden eduskunnan ensimmäisestä kokountumisesta asti on sosialististen edustajain lukumäärä säännöllisesti kasvanut. Jo viime vaaleissa se hyvin läheltä hipasi enemmistöä.

Emme ole vielä saaneet tarkkoja tietoja kunkin puolueen saamasta äänimäärästä. Näin ollen ei voi tällä hetkellä sanoa, johtuiko sosialistien vaalivoitto siitä, että sosialistien äänimäärä ehdottomasti lisääntyi, vai oliko voiton teknillisenä syynä se, että vaaleihin osaaottavien lukumäärä yleensä aleni sosialistien äänimäärän pysyessä entisellä tasolla. Aikaisemmat sosialistisen eduskuntaryhmän kasvami- set johtuivat viimeksimainitusta syystä. Osa porvareita äänestäneitä henkilöitä kyllästyiivät koko äänestämiseen, jonka vuoksi sosialistien äänimäärä kasvoi suhteellisesti, joskaan ei ehdottomasti.

Mutta oli tämän asian laita kuinka tahansa, suhteellinenkin voimien kasvaminen osoittaa, että Suomen työväen tarmo luokkataistelussa on lannistumaton. Sodan aiheuttama taloudellinen kurjuus yhä pontevammin osoittaa kapitalististen yhteiskuntaperiaatteiden turmiollisuuden, kapitalistisen imperialismin aiheuttama sota verenvuodatuksi- neen ja muine kauhuineen ei juuri lisää ihailua porvariston edustamia periaatteita kohtaan. Pienessä

Suomessakin sodan aikana ilmennyt sotatarvekeinottelu, jonka samassa vedessä sadat kapitalistit ovat kasanneet suunnattomia omaisuuksia kansan nälästä ja hiestä, sekin puolestaan antoi kiihdykettä työläisten luokkatietoisuudelle.

Samalla tavalla, eikä suinkaan vähimmässä määrässä, vaikutti luokkatietoisuutta herättävästi Suomen porvaripuolueitten luisuminen yhä synkempään taantumuksellisuuteen. Porvaripuolueitten historia siitä päivästä saakka, jolloin he Suomen ensimmäisten kansanvaltaisten vaalien aikana esiintyivät vapaa mielisiksi maalatulla ohjelmillaan, on ollut jatkuva sarja petettyjä vaalilupauksia, ilettävää leikkittelyä kansan kipeimmillä tarpeilla, selvää pyrkimystä käyttämään Venäjänkin taantumusta avuksi Suomen työläisten nousua vastaan. Suomen porvaripuolueet ovat olleet vararikotilassa viimeisten vuosien aikana ja niiden keskuudessa tapahtuvaa lahoamista ne eivät ole voineet salata. Niiden omassa keskuudessa on yhä useammin alkanut kuulua ääniä, jotka osoittavat kyllästymistä ja luottamuksen häviämistä. Muistettakoon vaan niitä kapinan ääniä, joista olemme näytteitä julkaisseet tämän maan lehdistössämme, — porvaripuolueitten liepeissä kulkeneet kansanomaisemmat aiheet ovat alkaneet johtajilleen sanoa — suoraan vasten naamaa, että heidät on punnittu ja köykäiseksi havaittu.

SUOMEN SOSIALISTIEN VOITTO SELVÄ LUOKKAVOITTO

Seikka, joka tekee Suomen vaalivoiton erittäin mieltäkiinnittäväksi ja hyvin opettavaksi kaikkien muitten maitten sosialistipuolueille, on se, että tämä voitto on saavutettu puhtaalla luokkataistelun perus-

talla. Suomen sosialistien valioliisessa toiminnassa ei ole esiintynyt minkäänlaisia sanomisen arvoisia pyrkimyksiä vedota pikkuporvarilisiin aineksiin näitä tyydyttävillä tunnuslauseilla, joiden julistaminen edellyttäisi luokkataistelun kannalta poikkeamista. Luokkarajojen selvänä pitäminen on Suomen sosialistisen liikkeen selvin tunnusmerkki. Ei ole tehty vaaliliittoja radikaalisilta näyttävien, mutta silti nykyisen luokkayhteiskunnan perusteilla toimivien aineiden kanssa. Ei ole valtiopäivillä käytetty sitä politiikkaa, että jonkun pienemmän tai suuremman edun saavuttamiseksi olisi kompromiseerattu muitten oulueryhmien kanssa vastapalvelukseksi luvaten niille jotakin, joka niiden asemaa vahvistaisi, ja siten välillisesti vahingoittaisi luokkataistelua. On empimättä torjuttu porvarien esittämiä "reformej", jos niiden luonne on ollut yhteiskunnallisen vallankumouksen kypsymistä viivyttävä, vaikka jotkut sellaiset reformit päältäpäin katsoen olisivatkin joillekin työläiskeroksille tuottaneet tilapäistä etua. Selvimpänä esimerkkinä tästä mainittakoon sosialistien menettely eräillä edellisillä valtiopäivillä, jolloin he käyttivät hyväkseen perustuslain myöntämää valtaa ja äänestivät vaalien yli lepäämään porvarien päättämän lain, jonka mukaan torppariväestölle olisi myönnetty muutama miljoona markka maan lunastamista varten. Koska tämän lakiesityksen tarkoitus ei ollut torpparien vapauttaminen riiston kynsistä, vaan maataomistavan luokan väärän omistusoikeuden tunnustaminen, maaporhoilta kun olisi ostettu kalliilla hinnalla torpparien viljelemät maat ja tällä toimenpiteellä olisi avattu tie jatkuvalla tällaiselle politiikalle, siten estäten torpparikysymyksen rat-

kaisua perinpohjaisemmalla, herroille epäedullisemmalla, mutta työväenluokan päämäärien kannalta katsoen välttämättömällä tavalla, ottivat sosialistit vastuulleen tämän lain karille ajamisen, vaikka he sillä joutuivatkin sen vaaran alaiseksi, että pikkuporvarillisesti ajatteleva osa torppareita ei vielä olisi käsittänyt tämän menettelyn tarkotusta ja olisi kuunnellut porvariston demagoogisia jaarituksia siitä, että "socialistit estivät meitä antamasta teille rahaa maan ostoa varten".

Se oli tämän teon jälkeen kun socialistien edustajain lukumäärä kaikista huomattavimmin kasvoi ja järjestynyt osa torppariväestöä joutsakin yksimielisesti hyväksyi socialistipuolueen vallankumouksellisen kannan. Ei välitetty "pyyistä pivossa", vaan sen sijaan pantiin yhä enemmän väkeä liikkeelle ottamaan metsästä siellä olevat metsot, jotka varmasti tiedettiin saatavan, kun vaan kaikki voimat ponnistetaan.

Useita muita samallaisia esimerkkejä voisi luetella, jotka kaikki todistavat sitä, että Suomen socialistien vaalivoitto ei ole tulos opportunistisesta vetoamisesta yksilöllisiin ja pikkuporvarillisiin vaistoihin, vaan on selväpiirteinen vallankumouksellinen luokkavoitto. Tämä vaalivoitto myös todistaa, että selväpiirteinen luokkapolitiikka lopultakin on menestyksellisin. Ne joukot, jotka ryhmittyvät socialistipuolueen ympärille tällaisen menettelytavan vallitessa, ovat luotettavia joukkoja, — niiden varassa on helppo kulkea työn tasavaltaa kohti.

JÄRJESTYNEISYYS JA JATKUVA VALISTUSTYÖ VOITTA AIIKKI ESTEET

Suomen toverien vaalivoitto keskellä sodan pakkotilaa tekee sen

vieläkin loistavammaksi. Nykyään Suomessa vallitsevissa oloissa oli vaaliagitationin harjoittaminen hyvin vaikeata. Onhan Suomessa sotalaki voimassa, määräähän se, että kukaan ei saa puhua, kirjoittaa, — tuskin ajatellakaan, — sellaista, joka "häiritseisi yhteiskunnallista rauhaa ja kiihottaisi eri luokkia toisiaan vastaan". Nämä määräykset, jotka pidettiin voimassa ankaralla sensuurilla ja kovilla rangaistusuhkauksilla, tietysti rajoittivat socialistien agitationimahdollisuuksia. Jokaisen Suomen lehdissä julkaistun vaalikirjoituksen edessä näkyy paljon merkitsevät kirjaimet "S. H." — sensuurin hyväksymä. Vaikea on käydä vaalitaistelua ja sanoa totuus porvareitten vehkeilystä, kun jokaisen arvostelun täytyy kulkea saman porvariston edustajien tarkastuksen läpi. Porvareille tästä määräyksestä taasen oli vain etua. He ovat puolustusasemassa ja heille on edullista, että heidän kimppuunsa ei pääse asianmukaisesti hyökkäämään. He saavat sitä vapaammin lasketella jaarituksiaan pelkäämättä kaikkien valheittensa ilmitulemista. Kokoonntumisvapauden rajoitukset myös asettivat vaikeuksia socialistisen agitationin tielle ja autoivat porvareita. Voimme sanoa, että tässä vaalitaistelussa socialistit tekivät puolta vähemmän agitationityötä kuin yhdessäkään edellisessä vaalitaistelussa.

Kun he siitä huolimatta saavuttivat näin loistavan voiton, niin on se loistava todistus sen järjestämistyön ja valistustyön pätevyydestä, minkä puolue vapaampien vuosien aikana on suorittanut. Sotalakien pykälien alta ja väliltä pääsi valistava tieto leviämään jokaisessa kyläpahasessa olevaan järjestöön. Kaikkia kysymyksiä oli niin tarkasti pohdittu vapaampana aikana,

että puolinaiset lauseet "sensuurin hyväksymissä" lehtien kirjoituksissa osasivat antaa tarvittavat tiedot. Se työ, mikä oli edellisinä vuosina suoritettu järjestöjen rakentamisessa ja niiden valistustehtävien suorittamisessa, nyt vaikeana aikana kanto runsaita hedelmiä.

SEURAUKSET

Jos Suomi olisi valtiollisesti itsenäinen maa, niin tämä vaalivoitto olisi ei enempää eikä vähempää kuin yhteiskunnallisen vallankumouksen toteuttaminen Suomeen nähden. Muitten ja tuotannollisesti tärkeimpien maitten vielä ollen kapitalistisen luokkaherruuden alaisina tosin ei voisi tulla kysymykseen yht'äkkäinen siirtyminen sosialistiseen tuotantoon ja kaikkiin sen seurauksiin, mutta epäilemättä me tästä huolimatta saisimme nähdä yhteiskunnan uudestaan syntyemiselle varsin tärkeitten askeleitten ottamista. Ne yhteiskuntaparannukset, mitkä sosialistit voivat pakkottaa voimaan vielä vähemmistönäkin ollen, antavat ymmärtää, kuinka paljon enemmän voitaisiin tehdä, jos ehdoton valta olisi työläisten käsissä. Työväenlainsäädännön, opetuksen, terveydenhoidon, valtiotalouden, tuotannon kehittämiseen kaikilla aloilla avautuisi rikkaita toimintamahdollisuuksia, jotka kohottaisivat työväenluokan asemaa ennenkuulumattoman korkealle.

Mutta Suomi ei ole valtiollisesti itsenäinen maa. Ruotsikkoparooni von Bornin sanat vanhan sääty-eduskunnan hautajaispäivänä: "Jumalalle kiitos, että Suomi on monarkistinen maa, jonka hallitsijalla on oikeus kumota eduskunnan päätökset", — näitä sanoja tulkitseva tilanne muodostuu nyt todenteolla

Suomen porvarien ainoaksi pelastusrenkaaksi. Me varmaankin tulemme näkemään tästä lähtien yhä kiinteämpää liittoutumista Suomen porvarien ja Venäjän virkavallan välillä. Tulemme näkemään, että porvariluokan "isänmaallisuus" häviää kuin tuhka tuuleen.

Paljon mahdollista on, että Venäjän tsaari ei ollenkaan kutsu tätä eduskuntaa koolle. Jotensakin varmaa on, että sitä ei kutsuta koolle sodan kestäessä. Voimme otaksua mahdolliseksi senkin, että sosialistien saavuttama voitto antaa vallassaolijoille aiheen hajottaa eduskunta ennen kuin se on kokoontunutkaan. Luulisi kyllä, että olisivat tuohon tempuun hartaasti väsyneet, kun ei siitä kuitenkaan ole odotettavissa heille otollisempia tuloksia. Mutta täytynee kai heidän koettaa kaikki keinonsa.

Jos taasen Suomen eduskunta kutsutaan koolle, tulee sosialistien enemmistönä oleminen luomaan eduskuntaryhmälle monta pulmallista asemaa. Niin rajoitettu kuin eduskunnan valta onkin, on sillä kuitenkin tehtäviä sellaisia kuin Suomen pankin johto, erinäisten muitten suoraan eduskunnan alaisina olevien laitoksien johtaminen, kaikellainen vuorovaikutus virastojen kanssa, ym., jotka tulevat asettamaan sosialistit vähän outoon asemaan. Me kuitenkin tiedämme sen, että Suomen toverit hyvin pystyvät ratkaisemaan heidän tielensä tulevat pulmat ja ratkaisemaan ne tavalla, joka ei heikennä Suomen enempää kuin muitten maitten työväenliikettä.

Sillä niin se kuitenkin on, että vaikka taantumuksen voimat vielä pystyvät riistämään työläisiltä nekin hedelmät, jotka he ovat voittaneet järjestyneen yhteiskunnallisen enemmistövoimansa perusteella, niin ne eivät voi pitkäksi ajaksi es-

tää työläisiä pääsemästä nauttimaan voittojensa kaikista tuloksista. Suomen vaali voitto on vain alkusoittoa sille, mikä pian alkaa kuulua maailman kaikilta ääriiltä. Teurastuskentiltä leviävän kuolemanlöyhkän keskeltä huutaa taivaita kohti nousevan köyhälistön ääni. Me seisomme aikojen kynnyksellä, jolloin toteutuvat kansainvälisen taistelulaulumme sanat:

"Pohja vanhan järjestyksen horjuu.

"Orjajoukot taistohon!

"Alas lyökää koko vanha mailma,

"ja voitto teidän silloin on!

"Tää on viimeinen taisto.....!"

Kauan ei tarvitse Suomen toverien odottaa sitä valloitetun oikeutensa nauttimista, mikä heiltä nyt kielletään.

Ja maailman kaikilta ääriiltä köyhälistö lähettää ihailevan tervehdyksensä Suomen tovereille, jotka historiamme synkimpänä hetkenä ovat antaneet kaikille köyhälistöläisille rohkaisevan todistuksen siitä, että luokkataistelun — työläisten vaaputuksen — tie ei ole raunioksi ammuttu.

Tytty ja lehmä.
Taulu Metropolitan taidemuseossa.